

PALLASSA BEVENT:

i durant tres dies seguits, al metro, a la mateixa hora, pel matí, veig un home de 60 anys amb una xiqueta adormida als braços. el cap recolzat sobre el muscle del que, hom podria dir, és el seu avi. segurament la trasllada d'alguna escoleta a sa casa.

home de 60 anys amb xiqueta. el cap sobre al muscle. la nena amb cara de disneyblancaneus. la gent els mira i pensa que la xiqueta dorm perquè està cansada, perquè és ingènua, perquè té 3 anys, perquè l'acull el seu avi. però jo els mire i pense que potser dorm perquè està sedada, que és ingènua perquè està inconscient, que està segrestada perquè té 3 anys, que aquell avi no és el seu iaio, sinó un vell desconegut que juga a passejar-la fingint el personatge. ja en la intimitat li baixarà les bragues. li acaronarà el cul, s'erectarà, li mirarà el conyent, li'l tocarà, suau, preverge... s'excita amb aquell conyent. la xiqueta es queixa eròticament: lleus gemecs... ell està a punt de còrrer-se, li fica un dit al culet, es meneja la polla amb rapidesa...

un altre dia, pel carrer, veig un home acompanyat d'un gos amb l'ull tort, coix. segurament l'home és d'aquells que gaudeix ferint els animals. agafa un gat i li talla una orella. l'animal fuig. però l'home el descobreix amagat en qualsevol racó de la casa. li crema els bigots, el banya amb aigua freda, o bollint. el gat maula, plora, transitarà trist. gossos coixos, gats escaldats, pernil envasat al buit; animals en mans i boques dels humans. mastegar un pollastre, un pollastre a l'ast. o al *chilindrón*. xuclar-se els dits amb l'oli que desprenen. porcs ofegats als camions, gallines embogides, licor de lagarto. mamelles de vaques aferrades a màquines, però si jo ja m'esmusse quan em pose les pinces de la roba als mugrons! chihuahas amb minifalda hellou kitty i botes de xarol i panxo, sí, el de la loteria, assegut a la gala dels goya. visca el circ mundial!

mire la gent i em pregunte qui són els feixistes disfressats d'obrers. o els que malparlen dels polítics corruptes perquè envegen l'oportunitat elitista que van tindre per ser pitjor del que ells podran arribar a ser. els que odien els rics però aspiren a ser rics. els que diuen "era un 3 estrelles però estava molt bé." no hi ha 3 estrelles que estiguen molt bé! i potser els 6 estrelles tenen atmelers a les habitacions? no. aleshores dir 6 estrelles és només un desig de ric que creu ha nascut d'una proveta... obres!, obrers que exigeixen als artistes un socialisme que ells no aplicaran a la seua pròpia vida.

però mire la gent i em pregunte qui serà el covard que no s'atreveix a assumir que ja no estima la seua parella, a assumir la digna solitud, la digna culpabilitat. serà aquella dona de 46 anys, aquell catòlic, aquell paraplègic? la dona de superman!, de christopher reeve, no de clark kent, de christopher! ...si ja ja ha mort. bé, mire la gent i em pregunte quantes persones de les que mire se senten només llegendes, només grosses, només pell suades, només velles, només observades. mire i em pregunte qui serà aquell que t'odiaria si et coneguera. mire i em pregunte qui són els que, en l'amor, demanen pidolen s'entesten s'encaboten no escolten paralitzen la naturalitat de les ruptures, del lliure intercanvi. mire i em pregunte qui és aquell que et mira i necessita un dia més per atrevir-se a violar per primera vegada. qui és aquell que et mira i necessita un dia més per atrevir-se a violar per primera vegada.

i també, evidentment, no estic tan sorda, mire la gent i em pregunte qui de tots em mira i pensa que sóc una pessimista. escolta una cosa vaig a dir-te, jo no tinc la culpa que posen antidepressius a la cocaïna. i els antidepressius és el que tenen, que un dia estàs a manhattan i un altre..., no.

però sí, la veritat, quina culpa té ningú de ser un imbècil, insensible, submís, obrer, maldestre, nazi, de dretes, faller, violador, jutge, torturador, pessimista, traïdor, desconexidor de l'empatia, programador de teatres de la generalitat valenciana, un covard, algú que dona un euro agust si el desconegut el necessita puntualment, accidentalment, que no vital. quina culpa té ningú de voler un sac per pegar hòsties? quina culpa té ningú de ser un maltractador d'amics, carnívor, periodista! què els passa als periodistes! atorgant una falsa imparcialitat i un civisme immerescut als polítics de dretes? els periodistes són pitjor que salomon. ...que franco!, que un pare que fa por, pitjor que aquell déu que va transformar dafni en llorer, però si era ella qui fugia!! quin fàstic tindre un fill

periodista, nugat de caps i peus, pobre dels fills periodistes, obligats, còmplices de la manera, d'allò que es tria, del que és notícia... repetint, repetint, repetint... però amagant les xicotetes victòries de les minories, les feministes, els vegetarians!
còmplices de posar a ras notícies sense importància amb notícies importants. oblidant la teoria dels cristalls trencats, el que es veu i el que no es veu. si no saps quina teoria és, búscala a preguntas yahoo.

periodistes políticament correctes en el sentit mediocre de l'expressió, intentant no ofendre els simples. contagian-se de l'escepticisme de l'ultradreta. vaig escoltar a un periodista de la ser dir que el sàhara estava perdut, xica, com si fos un xiquet a la platja!?, i que com podíem posar en perill el comerç, la pesca, el terrorisme amb marroc per un conflicte enquistat fa més de 30 anys i que no es solucionaria perquè el món té un altre ritme i el sahara no importa a ningú llevat de a 4 coses que van a fer-se una foto a tinduf? sí, va dir coses. i com una dona seria capaç de fer canviar res. sí és veritat, res no ha canviat perquè ells, els periodistes, tamisen la realitat, la insignifiquen, la simplifiquen. la inventen, la inventen!

periodistes que han de generar notícies cada dia, i cada dia és massa, i aleshores parlen des dels escots, des de les mamelles, millor tornar a cosificar les presentadores de televisió i així a les dones. conec punkis que els cau la baba quan escolten la paraula estriper.

jo preferisc tindre una filla puta que periodista. ja està bé de dir que no volem que les nostres filles siguen putes, quan ens dóna igual que siguen periodistes o polítiques de partits majoritaris o jutges amb ideologia. setze jutges d'un jutjat mengen fetge d'un penjat.

quina vergonaya tindre una filla periodista, potser puta no siga el més recomanable en esta ciutat en este país que no els ofereix cap cobertura però oh filla meua fes-te puta abans que periodista. filles meues, feu-vos putes!! feu-vos putes abans que periodistes o que presentadores de magazines...

MÚSIC

Conta alguna cosa romàtica.

PALLASSA

la gent ja no es refia de ningú. a correus sent dir a un funcionari que ara tot el món certifica. i els actors es voten ells mateixos als premis de jurat popular. i els xinos sabien que podien vendre'ns qualsevol merda...

MÚSIC

Més romàntic.

PALLASSA

Dóna'm la carta de la iaia!!

(Li apropen la carta. Llig)

estimada néta parda,
jo també vaig pensar, vaig pensar una vegada, que una cosa és la cara i una altra l'essència. que havia trobat aquell que em pertanyia, que la vida es trobava a l'altra banda d'ell i jo. jo també vaig perdre la propietat sobre mi mateixa, vaig veure la felicitat cara cara i no em va espantar, vaig ser cursi com ara. vaig ser el llibre, el poema, el centre immortal.

jo em vaig enamorar, era el meu cosí segon. era un poble menut. no ens vam casar perquè jo era molt jove, perquè vingué la guerra, oh la guerra, la guerra! fugírem a la muntanya. vam aprendre tècniques de batalla, i el llenguatge morse.

...- . . - . . - . . / - . . / . . . . - - . -

açò vol dir fill de puta!

ens estimàvem però... ens van arrestar.

abans de pujar-nos a la camioneta ens van pegar. a ell apallissar. li van trencar la cara. no podia

parlar. no em parlava! i les mans nugades, les mans nugades tot el trajecte.
sabíem que quan el camió parara afusellarien els homes. jo el consolava. jo el consolava no dient-li que no el matarien. no era una estúpida. ell tampoc. no era un secret morir pels camins. lorca ja havia estat assassinat. li deia que mort, tornariem per ell, que el món sabia, quan els desenterràrem, que allò havia passat i la gent sabia per què un perdó no podria exigir-se'ns... ell s'alegrava, em somreia. jo només li demanava unes últimes paraules. un t'estime. recordar-lo així. moribund enamorat, torturat enamorat... no podia parlar...
encara t'enyore d'entre tots els homes.

el vehicle va parar. jo el mirava. dos guardes el van agafar, un per cada braç, i de sobte, abans d'allunyar-lo, es va tirar 11 pets.

- . . . - . . . - .

els companys baixaren el cap, però jo el vaig mirar amb els ulls plens d'alegria. em va dir t'estime en morse.

t'estime!

abans de morir, abans de ser mort, abans del no res em va dir t'estime. vaig plorar d'emoció. mai 11 pets m'havien conmogut d'aquella manera.

em va dir t'estime abans de morir...

